OREHOVEC
VINTER
KIŠ
ŠIMUNOVIĆ

Zagreb, 16.02.2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Naš broj: N-3318

Tužitelj: **Glumina banka d.d. – u stečaju,** Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB: 82806041381, zastupano po stečajnoj upraviteljici Anamarii Ivanković iz Zagreba, Britanski trg 10, OIB: 26902318451, koje zastupaju punomoćnici Tomislav Orehovec, Irena Vinter Gregorić, Krešimir Kiš, Martina Šimunović Lepoša, Ksenija Grejić Dolenec i Valentina Bakarić, odvjetnici iz odvjetničkog društva Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, OIB: 95898073413;

Tuženik: **Žarko Smolčić,** Zagreb, Kneza Borne 14, OIB: 44403573299;

VPS: **10.338.342,12 kn**

3X **radi: proglašenja ovrhe nedopuštenom**

Tužitelj podnosi stvarno i mjesno nadležnom sudu slijedećI

TUŽBU

I. Izvješćuje se naslovni Sud da je tužitelj opunomoćio Tomislava Orehovca, Irenu Vinter Gregorić, Krešimira Kiša, Martinu Šimunović Lepoša, Kseniju Grejić Dolenec i Valentinu Bakarić, odvjetnike iz Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, slijedom čega se umoljava naslovni Sud da sva pismena namijenjena tužitelju dostavlja na adresu njegovih gore iskazanih punomoćnika.

Dokaz: - punomoć za zastupanje

II. Primarno, tužitelj ističe kako je, budući je tužitelj društvo u stečaju, za predmetni postupak stvarno nadležan trgovački sud, a sve sukladno odredbama čl. 34.b Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje u tekstu ZPP), kojom odredbom je propisano cit. *„Trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude:*

5. ***sporove u kojima je stranka osoba nad kojom je pred trgovačkim sudom otvoren stečajni postupak bez obzira na svojstvo druge stranke*** *te sve sporove u povodu tog stečajnog postupka, osim ako nije riječ o sporovima u kojima prema ovom Zakonu uvijek sudi općinski sud, odnosno ako nije riječ o sporovima za koje je zakonom utvrđena nadležnost nekog drugog suda. Sporovi koji su pokrenuti prije nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka dovršit će se pred sudom koji vodi stečajni postupak."*

Budući da je citiranom odredbom ZPP-a jasno propisana nadležnost trgovačkih sudova u sporovima u kojim je stranka osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak, bez obzira na svojstvo druge stranke, to tužitelj smatra kako je **stvarno nadležan za postupanje u ovome predmetu Trgovački sud u Zagrebu, odnosno naslovni Sud.**

Naime, citirana zakonska odredba propisuje iznimku samo u slučaju kada se radi o sporovima u kojima u prvom stupnju uvijek sude općinski sudovi. Kako se u konkretnoj pravnoj stvari ne radi o taksativno nabrojanim sporovima iz čl. 34. st. 1. ZPP-a, jasno je kako se mora primijeniti odredba čl. 34.b. st. 1. toč. 5. ZPP-a.

III. Uvodno, Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. Ovr-2636/20 od 4. prosinca 2020. (dalje u tekstu: **Rješenje o ovrsi**), određena je ovrha na računima ovršenika, ovdje tužitelja, i to temeljem presude Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-2413/2016 od 24. veljače 2017., preinačene presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-2721/2017 od 14. lipnja 2018., kao i rješenja o nasljeđivanju od 25. lipnja 2020., posl. br. O-3916/20, donesenog od strane javnog bilježnika Jožice Matka-Ruždjaka, a radi naplate tražbine u iznosu od 10.338.342,12 kn sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

Na navedeno Rješenje o ovrsi, tužitelj je uložio žalbu slijedom čega je rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. Ovr-2636/2020-16 od 18. siječnja 2021., ovršenik, ovdje tužitelj, upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe ovrhovoditelja, ovdje tuženika, nedopuštenom.

Dokaz: - priklop spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. Ovr-2636/2020

IV. Prvenstveno, tužitelj ističe kako je predmetno **<u>Rješenje o ovrsi nedopušteno i nezakonito,</u>** i to iz sljedećih razloga:

Naime, u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, posl. br. St-83/1999, stečajna upraviteljica tužitelja je dana 20. rujna 2018. podnijela prijavu stečajnom sucu o nedostatnosti stečajne mase, koju prijavu je dopunila podneskom od 28. rujna 2018., a sve sukladno odredbama čl. 204. Stečajnog zakona (NN 44/1996, 161/1998, 29/1999 kao i sve daljnje promjene, dalje u tekstu: SZ).

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, posl. br.: St-83/1999 od dana 5. lipnja 2020. nije prihvaćena prijava o nedostatnosti, a koje rješenje je u cijelosti ukinuto rješenjem Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-2703/2020 od dana 12. kolovoza 2020.

Slijedom navedenog, **prijava o nedostatnosti stečajne mase tužitelja <u>proizvodi pravne učinke</u> od njene objave na stranicama e-Oglasne ploča sudova, odnosno od 20. rujna 2018. kao i danas.**

Dokaz: - prijava o nedostatnosti stečajne mase od 20. rujna 2018.
- dopuna prijave o nedostatnosti stečajne mase od 28. rujna 2018.
- rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, stalna služba u Karlovcu, posl. br. St-83/1999 od 5. lipnja 2020.
- rješenje Visokog trgovačkog suda RH od 12. kolovoza 2020. posl. br. Pž-2703/2020
- priklop spisa posl. br. St-83/1999, Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu
- uvid u e-Oglasna ploča sudova
- saslušanje stečajne upraviteljice tužitelja, gđe. Anamarie Ivanković iz Zagreba, Britanski trg 10

Pravni učinci prijave nedostatnosti stečajne mase ogledaju se, između ostalog, u tome što je, sukladno odredbama čl. 206. SZ-a, **nakon takve prijave izričito <u>zabranjeno pokretati ovrhu</u> radi naplate obveza stečajne mase iz čl. 205. SZ-a**, a kojim odredbama članka je uređen redoslijed namirenja obveza stečajne mase cit. *„Stečajni upravitelj će podmirivati obveze stečajne mase prema ovom redoslijedu:*
1. troškovi stečajnoga postupka,
2. obveze stečajne mase zasnovane nakon podnošenja prijave o nedostatnosti mase, a koje ne ulaze u troškove postupka,
3. ostale obveze stečajne mase, s time da na posljednje mjesto dolaze obveze po osnovi uzdržavanja odobrenoga u skladu s odredbama članka 108. i 109. stavka 1. ovoga Zakona."

Kako tuženik u stečajnom postupku nad tužiteljem ima položaj vjerovnika stečajne mase, i to po osnovi ostalih obveza stečajne mase u smislu odredbe čl. 87. SZ-a, to nakon podnošenja prijave stečajne upraviteljice o nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase ovrha više nije bila dopuštena.

<u>Uzimajući u obzir da je prijava podnesena i objavljena 20. rujna 2018., dok je predmetni prijedlog za ovrhu na računima tužitelja podnesen 4. prosinca 2020., odnosno nakon podnošenja prijave, jasno je kako se radi o nedopuštenoj ovrsi, a sve obzirom da je odredbom čl. 205. SZ-a koja odredba je **lex specialis u odnosu na ovrhu određenu Ovršnim zakonom**, drugačije uređeno namirenje odnosno redoslijed namirenja svih vjerovnika stečajne mase.</u>

Stoga, sud je, prilikom odlučivanja o tuženikovu prijedlogu za ovrhu, isti trebao **odbaciti**, odnosno pokrenutu ovrhu je, postupajući po žalbi tužitelja, trebao **obustaviti** sukladno čl. 72. Ovršnog zakona (NN 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, dalje u tekstu: OZ). Navode tužitelja potvrđuje i Visoki trgovački sud RH u svom rješenju od 12. veljače 2009., posl. br. Pž-8257/08-3, u kojem rješenju navodi cit.:

*„Pravilno je pravno stajalište prvostupanjskog suda da **u slučaju kada stečajni upravitelj stečajnog dužnika podnese prijavu stečajnom sucu o nedostatnosti stečajne mase** za ispunjenje ostalih dospjelih obveza stečajne mase, **više nije dopuštena ovrha radi naplate obveza stečajne mase iz članka 205. Stečajnog zakona**, a kako je to propisano odredbom članka 206. Stečajnog zakona. Naime, **budući da je ovrhovoditelj u odnosu na predmetno potraživanje koje je nastojao prisilno ostvariti u ovom ovršnom postupku vjerovnik stečajne mase i to po osnovi ostalih obveza stečajne mase u smislu odredbe članka 87. Stečajnog zakona**, to nakon (u stečajnom postupku) podnošenja prijave stečajnog upravitelja o nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase **ovrha više nije dopuštena**. To znači da u slučaju kada vjerovnik stečajne mase nakon podnošenja prijave nedostatnosti stečajne mase podnese ovršni prijedlog, **ovršni sud taj prijedlog vjerovnika stečajne mase - ovrhovoditelja mora odbaciti**... Upravo zbog navedenog, a s obzirom i na to da **u vrijeme kada je stečajni upravitelj podnio prijavu nedostatnosti stečajne mase sud prvog stupnja još nije donio rješenje o ovrsi**, prvostupanjski sud nakon podnošenja te prijave više nije smio donijeti rješenje o ovrsi već je **ovrhu koja je pokrenuta ovršnim prijedlogom ovrhovoditelja primjenom odredbe članka 67. stavak 2. Ovršnog zakona trebao obustaviti.“***

Nadalje, Visoki trgovački sud RH u svom rješenju od 17. travnja 2007., posl. br. Pž-7609/06-3, navodi cit.:

*„Odredbom članka 206. Stečajnog zakona određeno je da **ovrha radi naplate obveza stečajne mase iz članka 205. istog Zakona nije dopuštena čim stečajni upravitelj prijavi nedostatnost** stečajne mase (čl. 206. SZ-a – zabrana ovrhe). Stoga je dalje provođenje ovrhe nedopušteno. Odredbom članka 67. stavak 2. propisano je da će se ovrha obustaviti ako je postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti. **Kako je stečajni upravitelj ovršenika prijavio nedostatnost stečajne mase to ovrha prema odredbi članka 206. Stečajnog zakona nije dopuštena te se ne može provesti. Zbog toga se ovrha obustavlja u skladu s odredbom članka 67. stavak 2. Ovršnog zakona jer se ne može provesti.“***

Prethodno navedeno potvrđuju i mnogobrojne druge presude i rješenja Visokog trgovačkog suda RH (posl. br. Pž-2414/06 od 20. travnja 2009., Pž-6686/05 od 17. travnja 2008. i dr.)

Dokaz: - rješenje Visokog trgovačkog suda RH od 12. veljače 2009., posl. br. Pž-8257/08-3
- rješenje Visokog trgovačkog suda RH od 17. travnja 2007., posl. br. Pž-7609/06-3

Naime, gore navedene činjenice potvrdio je i sam tuženik još u svom prijedlogu za ovrhu. Stoga je ovršni sud, nakon što je i donio nezakonito Rješenje o ovrsi, trebao, postupajući po žalbi tužitelja, sukladno odredbama čl. 52. st. 4. OZ-a, takvu ovrhu obustaviti, a sve obzirom da su gore navedene činjenice općepoznate odnosno mogu se utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

Dodatno, tužitelj posebno napominje kako je i Financijska agencija odbila postupiti po tuženikovu zahtjevu za izravnom naplatom od 1. listopada 2020., uz jasno i nedvosmisleno

obrazloženje da ovrha nije dopuštena radi podnesene prijave o nedostatnosti stečajne mase. Takvo postupanje Financijske agencije je svakako trebalo ukazati sudu na nemogućnost provođenja predmetnog ovršnog postupka.

V. Nadalje, tuženik je u svom prijedlogu za ovrhu citirao dijelove rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-2703/2020 od 12. kolovoza 2020., pravdajući dopuštenost svog prijedloga za ovrhu činjenicom da stečajni postupak nije obustavljen odmah nakon objave predmetne prijave o nedostatnosti stečajne mase te činjenicom da je stečajna upraviteljica nastavila s upravljanjem i unovčenjem stečajne mase, pritom potpuno zanemarujući odredbu čl. 204. st. 3. SZ-a, a kojom je propisano cit. ***„Obveza stečajnoga upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase.“***

Ujedno, u svom prijedlog za ovrhu, tuženik opisuje i stanje stečajne mase tužitelja te navodi kako poslije djelomične diobe nije bilo moguće uložiti prijavu nedostatnosti stečajne mase. Osim što takvi navodi tuženika nemaju uporišta niti u jednoj odredbi materijalnog prava, tužitelj ističe kako navedene tvrdnje nisu smjele biti predmet ispitivanja u ovršnom postupku, a što potvrđuje i Visoki trgovački sud RH u svojoj presudi od 16. srpnja 2010., posl. br. Pž-4070/2010, u kojoj, prilikom odlučivanja o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja o obustavi ovrhe zbog prethodnog postojanja prijave nedostatnosti stečajne mase, navodi cit. *„U odnosu na žaliteljičin navod da je stečajni upravitelj nezakonito podnio prijavu nedostatnosti stečajne mase…ističe se da navedeni razlozi ne mogu biti predmetom ispitivanja u ovom žalbenom postupku.*

Pri donošenju Rješenja o ovrsi, ovršni sud je zanemario odredbu čl. 206. SZ-a te je kao pravnu osnovu za donošenje osporenog Rješenja o ovrsi, u obzir uzeo tuženikove navode iz prijedloga za ovrhu, a koji se navodi temelje na obrazloženju sudske odluke, konkretno rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-2703/2020 od 12. kolovoza 2020., kao i samog tijeka stečajnog postupka nad ovršenikom. Unatoč tome što je tumačenje tuženika u potpunosti neosnovano, tužitelj posebno napominje kako su sud i stranke vezane jedino izrekom sudske odluke, ne i obrazloženjem iste. Naime, dispozitivom sudske odluke utvrđuje se sadržaj pravne zaštite koju sud svojom odlukom daje ili uskraćuje. Pravomoćnost stječe izreka sudske odluke, a sami razlozi kojima se takva odluka sadržana u izreci obrazlaže, ne postaju pravomoćni. Stoga sud ne može na temelju obrazloženja sudske odluke donositi rješenja o ovrsi radi naplate tražbine ovrhovoditelja u ovom pa ni bilo kojem drugom postupku.

VI. Naposljetku, tužitelj napominje kako je glavna svrha odredbe čl. 206. SZ-a zaštita namirenja u skladu s pravilima čl. 205. SZ-, a zbog čega je izričito određeno da čim stečajni upravitelj prijavi nedostatnost stečajne mase nije dopuštena ovrha radi naplate tih obveza stečajne mase.

Opstojnošću predmetnog Rješenja o ovrsi drugi vjerovnici u stečajnom postupku nad tužiteljem bili bi stavljeni u nepovoljni položaj, dok bi tuženiku bilo omogućeno naplatiti dodatan trošak tužitelju u iznosu od 97.096,25 kn bez ikakve pravne osnove i podloge u pozitivnim zakonskim odredbama.

Naime, navedeno postupanje ovršnog suda, koji je, neovisno o strogim zakonskim propisima, preuzeo ulogu vođenja stečajnog postupka protivno osnovnim načelima i cilju istog, odnosno

strogim zakonskim odredbama koje propisuju u kojim slučajevima provedba ovrhe nije moguća, a kojim odredbama se propisuje i način i redoslijed namirenja, potpuno je nezakonito.
Ujedno, tužitelj napominje kako je u pobijanom Rješenju o ovrsi tijek kamata određen na nezakonit način. Naime, odredbom čl. 7. Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti (NN 53/20), određen je **zastoj tijeka zateznih kamata u razdoblju od 30. travnja 2020. do 18. listopada 2020. godine.,** a koji zastoj sud nije uzeo u obzir.

Uzimajući u obzir sve navedeno, jasno je kako predmetna ovrha nije dopuštena, a sve obzirom da tuženik, s položajem vjerovnika stečajne mase, nije bio ovlašten pokretati ovršni postupak nakon donošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase, a radi naplate potraživanja po osnovi ostalih obveza stečajne mase.

VII. Slijedom navedenog, traži se od naslovnog Suda da nakon provedene rasprave ili temeljem ogluhe, donese sljedeću:

P R E S U D U

I) Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. Ovr-2636/2020 od dana 4. prosinca 2020. godine, ovrhovoditelja, Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14, OIB: 44403573299, protiv ovršenika, Glumina banka d.d. – u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB: 82806041381, pljenidbom i prijenosom novčane tražbine radi naplate, u cijelosti.

II) Nalaže se tuženiku, Žarko Smolčić, Zagreb, Kneza Borne 14, OIB: 44403573299, nadoknaditi tužitelju, Glumina banka d.d. – u stečaju, Zagreb, Andrije Hebranga 11, OIB: 82806041381, trošak parničnog postupka, uvećan za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri (3) postotna poena, sve u roku od 15 dana.

TUŽITELJ:
po punomoći:

Tomislav Orehovec
Digitally signed by Tomislav Orehovec
Date: 2021.02.17 16:54:23 +01'00'

Trošak tužitelja:

Sastav tužbe (Tbr. 7.1.)	75.677,00 kn
PDV 25%	18.919,25 kn
Ukupno	94.596,25 kn

+ sudska pristojba na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn

Prilog:
Punomoć za zastupanje
Ostali dokazi kao gore